

Enkeltdommer, skal, saafremt ingen særlig Retsskriver er til Stede, en Stævningsmand eller i Mangel af en saadan en fuldmægtig, uberygtet Mand i selvstændig Stilling af Dommeren tilkaldes som Retsvidne. Kan en saadan ikke straks komme til Stede, bliver Retshandlingen at udsætte, medmindre dens Øjemed derved vilde staa i Fare for at forspildes; ogsaa i andre Tilfælde, saaledes i Almindelighed naar Sigtede har en Forsvarer, kan Tilkaldelse af Retsvidne undlades. — En *Stævningsmand* skal til Retten afgive en højtidelig Erklæring om, at han vil opfylde de ham paa-hvilende Pligter.

E. Tilfælde, hvor Rettens Personer skal eller kan vige deres Sæde (Kapitel 5, §§ 60—67).

De i dette Kapitel givne Regler svarer i Hovedsagen til det hidtil gældende.

II. Nævninger.

a) *Almindelige Bestemmelser* (Kap. 6, §§ 68—72). For hvert Aar, regnet fra 1. Juni til 31. Maj, vælges for hver Nævningekreds (dvs. den Del af en Landsretskreds, som er henlagt til samme Landsretstingsted) et Antal Personer til at udføre Nævningehvervet (se herom straks nedenfor under b). — Til Nævning kan (med nedennævnte Undtagelser) kaldes enhver Mand eller Kvinde, som har Valgret til Folketinget, medmindre den paagældende paa Grund af legemlige Mangler eller utilstrækkeligt Kendskab til det danske Sprog er ude af Stand til at fyldestgøre en Nævnings Pligter. Undtagelser:

a) *Udelukkede* fra at være Nævninger er: Ministre, Departementchefer samt ligestillede Embedsmænd i Centraladministrationen, Medlemmer af Højesteret samt Dommere i Landsretterne og Underretterne, Formand og Næstformand i Sø- og Handelsretten, offentlige Anklagere, Overøvrigheder, Politiets Embeds- og Bestillingsmænd; Folkekirkens og de anerkendte Trossamfunds Gejstlige. b) Følgende kan begære sig fritagne: Rigsdagsmænd og Rigsdagens Tjenestemænd, medens Rigs-